

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2005 r. przeciwko Republice Włoskiej przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-280/05)

(2005/C 229/16)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 11 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Republice Włoskiej wniesiona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez V. Di Bucciego i E. Righini, działających w charakterze pełnomocników z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca zwróciła się do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie podejmując w wyznaczonych terminach wszelkich kroków niezbędnych dla zniesienia trybu dopłat uznanego za bezprawny i sprzeczny ze wspólnym rynkiem decyzją Komisji 2004/800/WE z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie trybu dopłat państwowych zrealizowanego przez Włochy dotyczącą pilnych postanowień w dziedzinie zatrudnienia [notyfikowaną jako dokument nr K(2004) 930]; Dz.U. L 352 z 27 listopada 2004 r., str. 10] oraz windykacji od beneficjentów pomocy przyznanej w tym trybie, a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2, 3 i 4 tej decyzji oraz Traktatu WE,
- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Decyzja Komisji zobowiązuje Włochy do zniesienia trybu dopłat określonego w art. 1, podjęcia „wszelki[ch] niezbędnych] krok[ów], aby odzyskać od beneficjentów dopłatę przyznaną w oparciu o tryb dopłat określony w art. 1 i bezprawnie przekazaną do dyspozycji beneficjentów” oraz wstrzymania „dalsze[go] wypłacani[a] jakichkolwiek zawieszonych dopłat od daty wydania niniejszej decyzji”. Włochy zostały ponadto zobowiązane do poinformowania Komisji w ciągu dwóch miesięcy od doręczenia decyzji o „o krokach podjętych w celu jej realizacji”.

Decyzja została doręczona w dniu 1 kwietnia 2004 r. a termin jej wykonania upłynął w dniu 1 czerwca 2004 r.

Co się tyczy obowiązku windykacji bezprawnie przyznanej pomocy należy stwierdzić, że w dacie upływu terminu Republika Włoska nie poinformowała jeszcze Komisji o krokach podjętych w celu zastosowania się do tego zobowiązania oraz, że kierowane przez Komisję żądania przedstawienia informacji pozostały bez odpowiedzi.

Jest oczywiste, że nie podejmując w wyznaczonych terminach kroków niezbędnych dla zniesienia trybu dopłat, który decyzją

Komisji uznano za bezprawny i sprzeczny ze wspólnym rynkiem, jak również kroków niezbędnych dla windykacji od beneficjentów pomocy przyznanej na podstawie tego programu, a w każdym razie, nie informując o nich, Republika Włoska uchybiła — i nadal uchybia — zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 249 akapit czwarty WE oraz art. 2, 3 i 4 powołanej decyzji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberster Gerichtshof z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie ASML Netherlands BV przeciwko SEMIS Semiconductor Industry Services GmbH

(Sprawa C-283/05)

(2005/C 229/17)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 14 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberster Gerichtshof z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie ASML Netherlands BV przeciwko SEMIS Semiconductor Industry Services GmbH.

Oberster Gerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy sformułowanie zawarte w art. 34 pkt 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych „...chyba że pozwany nie złożył przeciwko orzeczeniu środka zaskarżenia, chociaż miał do tego możliwość” (!) należy interpretować w ten sposób, że ta „możliwość” wymaga w każdym wypadku stosownego, zgodnie z podlegającym zastosowaniu prawem regulującym doręczenie, doręczenia pozwanej stronie odpisu wyroku zaocznego uznającego żądanie strony skarżącej wydane w jednym z Państw Członkowskich.
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie:

Czy już samo doręczenie odpisu postanowienia w sprawie wniosku o stwierdzenie wykonalności wyroku zaocznego Landesgericht w 'S-Hertogenbosch z dnia 16 czerwca 2004 r. w Austrii oraz o wykonanie w przypadku stwierdzenia wykonalności powinno spowodować zbadanie przez przeciwnika wniosku, jednocześnie pozwanego w postępowaniu w sprawie wydania tytułu egzekucyjnego po pierwsze, czy

wyrok ten istotnie został wydany oraz, po drugie, czy zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego, w którym wyrok ten został wydany (ewentualnie) istnieją środki zaskarżenia tego wyroku celem uzyskania w ten sposób wiedzy o możliwości złożenia środka zaskarżenia, co stanowi pierwszoplanowy warunek zastosowania wyjątku od przeszkody w uznaniu wyroku zagranicznego zgodnie z art. 34 pkt 2 rozporządzenia nr 44/2001.

(¹) Dz.U L 012, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie Reinhold Haug przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-286/05)

(2005/C 229/18)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 18 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie Reinhold Haug przeciwko Land Baden-Württemberg.

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy art. 2 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia (WE, EUROATOM) nr 2988/95 (¹) należy stosować również w przypadku gdy z uwagi na nieprawidłowości w rozumieniu art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia wymagany jest jedynie zwrot bezprawnie uzyskanej korzyści [art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE, EUROATOM) nr 2988/95], a bezprawnie uzyskana korzyść, na skutek wspólnotowego uregulowania, które weszło w życie później, została zwrócona w mniejszym zakresie niż wynikało to ze wspólnotowych przepisów obowiązujących w momencie wystąpienia nieprawidłowości?

W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

2) Czy art. 2 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia (WE, EUROATOM) nr 2988/95 znajduje zastosowanie również względem właściwych przepisów regulujących płatność odsetek, jeżeli na danego przedsiębiorcę nie została nałożona żadna kara administracyjna w rozumieniu art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia, a jedynie został on zobowiązany

do zwrotu bezprawnie uzyskanej korzyści w rozumieniu art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia?

(¹) Dz.U. L 312, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-293/05)

(2005/C 229/19)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 20 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Sarę Pardo Quintillan i Donatellę Recchię, działające w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że nie przyjmując środków dla zapewnienia, aby począwszy od dnia 31 grudnia 1998 r. ścieki komunalne aglomeratu składającego się z poszczególnych gmin położonych w obrębie Provincia Varese nad rzeką Olona były poddawane dokładniejszemu oczyszczaniu w stosunku do oczyszczania wtórnego lub innego równie skutecznego, o których mowa w art. 4 dyrektywy 91/271/EWG (¹), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 5 ust. 2 i 5 tej dyrektywy.

2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja nie zarzuca niewyznaczenia koryta odpływowego obejmującego obszar odpowiadający południowej części rzek Lambro-Olona jako strefy szczególnej, albowiem w tym przedmiocie toczy się właśnie osobne postępowanie. Niemniej jednak owo koryto odpływowe jest częścią strefy usytuowanej w obrębie biegu rzeki Po i oficjalnie oznaczonej jako strefa szczególna..

Stąd na mocy art. 5 ust. 5, który z kolei odsyła do ust. 2 tego artykułu, ścieki pochodzące z aglomeratu w Provincia di Varese położonego nad rzeką Olona powinny być poddane dokładniejszemu oczyszczaniu w stosunku do oczyszczania wtórnego lub innego równie skutecznego już począwszy od dnia 31 grudnia 1998 r.